

Zeflemeaua

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Orice corespondență pentru redacție sau administrație se va adresa :

PIAȚA TEATRULUI
d'asupra Berăriei Cooperative

DIRECTOR :

GEORGE RANETTI

Abonamentul

pe an . . . . . 8 Lei
pe șase luni . . . . . 4 „

Prețul anunțurilor, inserțiilor și reclamelor, după invoială.

REZULTATUL ALEGEREI DIN CRAIOVA

TAXELE ASUPRA BENZINEI ȘI ZAHĂRULUI

Cu toate sfaturile amicilor săi ca să se retragă din guvern și mai bine să ia parte la luptele internaționale de la circ ca șampion român, Dom Paladu perzistă în ideea sa funestă de-a echilibra bugetul.

Nouile legi asupra taxelor pe benzină și zahăr vor fi însă fatale finanțului.

Dom Paladu a făcut ca ori-ce parvenit fără inimă. Cât timp a fost în opoziție și nu posedă de cât o jachetă a cărei vechime se perdea în noaptea timpurilor, pios suvenir de familie, îi convenea ca benzina să fie efină. Azi, însă, când și-a comandat o redingotă nouă în rate, finanțul a pus o taxă de 7 bani asupra kilogramului de benzină.

Toți proletarii a căror eleganță stă în strinsă legătură cu efinătatea benzinei, vor blestema pe autorul acestei taxe.

În special, în sînul studențimei universitare se observă o vie agitație. Tinerimea, care-a fost pururi în fruntea mișcărilor mari și generoase, nu va sta indiferentă, nu va lăsa să rămîna pe fruntea și pe hainele ei o pată indelebilă!

Acum, în ceea ce privește taxa de export asupra zahărului, origina ei este următoarea:

Astă-vară, Dom Paladu, ca de obicei, pleca la Karlisbadu.

La Predeal, vameșul îl examină bănuitor, apoi îi zise:

— Nu te putem lăsa să treci pînă nu te vom cîntări!

— Pen'ce dom'le?

— Pentru că d-ta vrei să treci contrabandă în străinătate.

— Controbandă io?! Ce ești capițu?

— Nici un capițu, sue-te pe dușimal.

Că hir, că mîr, dom Paladu fu nevoit să se urce pe dușimal care, după ce gemu sub greutatea dumnealui, indică 275 kilo greutate dintre cari 114 și $\frac{1}{2}$ în formă de zahăr cubic.

Dom Paladu fu pus să plătească taxele vamale plus o amendă pentru această enormă cantitate de zahăr, pe care voia s'o treacă în mod clandestin peste frontieră.

De-atunci a conceput d-sa ideea

ca să pue o taxă mare asupra zahărului exportat.

Ideea a fost nenorocită, căci taxa asupra zahărului, departe de a în dulci soarta finanțului, îi va creca multe amărăciuni. Dom Paladu va fi primul fabricant român care va suporta consecințele acestei taxe oneroase.

Mai putem adăoga că cultivatorii de sfeclă au sfeclit-o și ei aflînd despre noua lege a lui dom Paladu.

Tarascon.

Numărul nostru viitor, care va apare înainte de sărbători, va fi un număr excepțional.

„ZEFLEMEAUA“ DE CRĂCIUN,

atit prin numeroasele ilustrații ce va conține cit și prin bogăția materiei, va fi de sigur o foarte

FRUMOASĂ DISTRACTIE

care va face pe cititori să suporte cu resemnare plixisul tradițional al sărbătorilor.

EFTIN ȘI BUN

fiind deviza prăvăliei noastre, prețul acestui număr extraordinar nu va fi sporit, cu alte cuvinte

„ZEFLEMEAUA“ DE CRĂCIUN

va costa tot 20 bani, sumă meschină în schimbul căreia cel mai pirlit cititor va petrece ca un milionar.

STROFE ȘI APOSTROFE

VORBA ARHITECTULUI NEDELCU

La Govora era odată
O casă rău dărăpănată,
De cel mai ordinar calibru.
Ce d'abia sta în echilibru.

Un căpitan era cel care
Făcuse astă pozna mare,
Clădirei ridicase planul,
Și era mândru căpitanul.

Nedelcu, — care, cum se știe
Avea pe vremi cofetărie,
Deși e architect subțire, —
Privea căsoiul cu uimire.

Atunci, ca să se aște n'treabă,
Brezeanu — artistul îl întrebă:
— «Ce zic de casa asta, nene,
«Ce stă n'tr'un peș par'că-i e lene?»

Nedelcu îi răspunse n'dată:
— «În țara noastră minunată,
«Azi căpitanii fac binale,
«Iar arhitecții baclavale!»

Răspunsu-acesta 'mă pare mie
Că plin e de filozofie.
Știu multe cum e cazul cel cu
Răspunsul domnului Nedelcu.

De pildă, d. Sturdza, care
N'a ținut ranița 'n spinare
Și de comenzi nu are știre,
Ministru-î azi peste oștire.

În loc d'a găti fain chioftele,
Azi Smara face versuri rele:
Iar cel mai bun critic din țară
Birtaș ajuns-a într'o gară.

Caion, în loc să stea la școală,
E ros d'a criticeii grea boală:
Și'n loc să scrie-o tragedie
Maestrul vinde 'n berărie.

În loc să facă versuri bune,
Coșbuc gramaticii azi compune:
Iar dascălii fac — ce dambă! —
Politică la mahală.

Și eă, în loc să taiu cupoane
Și să mă joc cu milioane,
Fac glume proaste 'n «Zeflemeaua»
Și'mi vind talentul cu ocau.

O spun, precum ca să se știe,
Cu cunoscută mi modestie,
Și țarei — fără a mă teme —
I-arunc cinei mi de anateme!

Cyrano.

ZAPPA ȘI ZAPPACEALA

Ziarele opoziției fac cu drept cuvînt gălăgie contra d-lui Sturdza, care printr'un simplu decret regal a recunoscut societății grecești «Olimpicele» calitatea de persoană morală și, prin urmare, dreptul de a pune mîna pe milioanele lui Vanghelie Zappa.

Zicem că cu drept cuvînt d. Sturdza este injurat de vanghelie, căci ceea-ce a făcut în această împrejurare este o mare zappaceală.

Calitatea de persoană morală și juridică nu o poate conferi de cât parlamentul. D. Sturdza știea aceasta și mai știea că disciplinatul d-sale parlament nu-i capabil să-l trateze cu refuz chiar dacă i-ar veni fantezia să-i ceară bunăoară un vot prin care să se acorde o recompensă națională lui Măruntelu. Atunci de ce n'a venit înaintea parlamentului cu proiectul de recunoaștere al «Olimpicelor», de ce n'a procedat în mod regulat?

Fiind-că așa-i felul d-sale: să le facă toate anapoda.

Inchipuiți-vă un om care se duce-acasă și 'n loc să intre pe ușă, calea firească și cea mai simplă, cere o scară, se urcă pe coperiș și apoi își dă drumul pe coș ca să cadă în odaia lui, plin de funingine și cu vre-o mină scrîntită.

Uite, d'astea face d. Sturdza de cînd l'am pomenit noi.

Ce va ieși din afacerea societății «Olimpicele» Dumnezeu știe.

Ori-ce ar fi însă, noi declarăm că suntem gata a pune mîna pe cărămidă și a descinde în strada Biserica Enei dacă patria, în pericol, ne-o va cere.

COJOCUL ȚIGANULUI!

Un țigan la tirg plecase
Ca să și cumpere cojoc,
Ș'ajungind la tirg, acolo
Incerind din loc în loc,
Intră într'o pravalie.
Negustorul: — «Hai noroc!»
«Ce poștești?» dinsul întreabă.
— «Ce să vreați, vreați un cojoc!»
El răspunde-atunci țiganu
Clănjănd din dinți mereu.
«Ca dat iarna fără veste
Și-i grea, bat-o Dumnezeu!»

— «Bine, alege, care-ți place
Și de preț, ne-om învoi;
Îți dau marfa, știi pe cinstă
Și de ea nu te 'ndoii.
«Vrei să fie lung în poale?
«Mai larguț? Poate mai crești!»
«Său scurt, pin' la betelie?»
«Despre mine, cum voești!»
«Marfa mea e de vinzare,
«Care-ți place și cum vrei,
«Ne'nțelegem, dintr'o vorbă.
«Căci doar nu suntem ovrei!»

Biet țiganu, de atita
Gură multă amețit,
Se uita în dreapta 'n stînga
De cojoace ispitit.
Se mai uită, cască leneș,
Ăla-i tot spunea gogoși.
Țiganu, rășbit, răspunde:
— «Vreați cojoc, cusut cu roș!»
— «Vrei cu roșu, să-ți dea neica?»
«Cînd-l-ei pune 'n sarbători
«Să le cazi cu tronc la fete,
«Poate, vrei ca să te'n sorii»

Li dă jos vre-o trei cojoace,
Toate'n flori, de ibrișim,
Roșii, cum a zis țiganu.

— Noi plătim marfa peșim.
«Angarale, dajdii, cite!»
«Știe numai Dumnezeu!»
«Cu ce truda, cu ce muncă,
«Ca să câștigăm un leu»

Tura-vura, una alta,
Iși alese un cojoc
Lung, trumos, lucrat în roșu.
— «Ei să fie cu noroc!»
Li urează negustorul,
«Ginere! ș'altul mai bun
«S'al porți sănătos cumetre
«Și la anul, un zăbun!»

Țiganu platește, pleacă,
Fudulit ca 'e'n cojoc,
Nu'l încăpea, lumea toată
Și de nimeni n'avea loc.
A plecat spre bariera,
Se ducea la el în sat,
Pe la toaca, în spre seară.
Drumu-i greu. A inoptat.
Se'nțilnește mai la vale
Cu-un pescar, de neam mocan,
Desbrăcat, c'o plasa'n spate,
În cămașă: un golan.
— «Bună seara, măi creștine,
«Dar de unde rătăcești?»
Întrebă țiganul tanțoș —
«Al cui ești, cum te numești?»
— «Sunt al taichei, și al maichei,
«Eū cumetre sunt pescar;
«Nu mi-e frica de nimica
«Și de nimeni n'am habar.
«Dar de unde vii acuma?»
— De la tirg; mi-am cumpărat
«Un cojoc, că vine iarna
«Și de frig m'am saturat!»

— «Ce? cojoc să-ți cumperi iarna;
«Mă cumetre, ești nebun;
«Eū am plasa 'n spinare

«Și sunt sănătos, mă, tun.
«Apoi bine, nu-ți inchipui
«Ca cojocu-i îmblănit,
«Dacă intră geru 'n blană
«Toată iarna 'i geruit.
«N'are cum să iasă gerul,
«Ș'o să 'ngheți, pre legea mea;
«Cita vreme, eū cu plasa
«O întind, ori unde-o'i vrea;
«Gerul ernel, cel mai tare,
«Să plesneasca calu 'n loc,
«Ese tot, p'aci prin ochiuri
«Și caldura stă pe loc.
«D'apoi vara, Doamne, Doamne,
«Ce de pește prind cu ea,
«N'aș da bani pentru cojoace!
«Tôt mai buna plasa mea!»

Țiganu, rēmas pe ginduri,
Buimăcit, mereu ofta.
— «Al dreptate, verișcane,
«De ce n'am și eū așa?»
«Satul meū, e cam departe,
«E zăpadă, și 'nnoptez.
«Mi-e cam frig, și-i noaptea lungă»
— «Știu, cumetre, știu, te cred.
«Bună seara și cu bine,
«Cale buna, și noroc!»
Aruncind în spate plasa
Zise: — «A! par' c'am pus fo!»
Țiganu, vėzind că pleaca
Pescarul, îl opri 'n drum
Și 'i zise:
— «Hei, măi cumetre,
«Vinzi tu plasa?»
— O vind, cum!»
— «Să facem negustorie,
«Ia sa 'ți dau ceva pe ea.
— «Ai parale?»
— «De! cumetre
«Nu prea am! Da-aș avea»
— «Dacă vrei, zise pescarul,

«Uite dă-mi vre'o zece lei
«Pe d'asupra, dă-mi cojocul
«Ca zălog și poți s'o iei!»

— «Bine, bine, Romanico,
«Am în punga zece lei,
«Na cojocu, na și bani,
«Umblă sănătos cu ei!»
Pescarul, luind cojocul,
Bani, tot, plecă voios
Stringind pe țigan de mină
Zise: «Poart'o sănătos!»

Se 'nserase și cu 'ncetul
Gerul se lăsa mereu,
Biet țiganul în cămașă
Înghețase.
— «Haoleo
«E departe pin'acasa.
«Ia sa 'ntind, eū cortu—aci
«Și să plec de dimineață
«Cînd s'o revărsa de zi»

Stînd sub plasa, el adoarme
Și 'ngheța ca un măr,
Despre ziua se trezește
C'o mină 'ncețată 'n par,
Frecă ochii, se deșteaptă,
Se 'ntinde. — «A! ce cald
«Par'c'ași fi zēu într'o bae,
«Cum aș vrea ca să mă scald»

Baga degetul prin plasa,
Repede 'l trage 'napoi,
Speriat striga: «Sărăcii,
«Vai de ăia cari 's goi.
«Eū aici, bine, sub cort,
«Și sunt jumătate mort,
«Dar sarăcii ai d'afară
«O fi înghețat d'asară»

Cimpina

I. Jleanu

Artist dramatic.

PETIȚIA LUI CARAGIALE

Cu mare plăcere comunicăm cititorilor noștri cea mai nouă operă literară a neîntrecutului nostru prozator I. L. Caragiale.

Iat-o:

Domnule Președinte,

Domniū Const. Al. Ionescu, domiciliat în București strada Lucaci 10, și Th. M. Stoescu, domiciliat tot aici strada Arcului 10 — primul ca autor iar al doilea ca director — în două articole publicate în «Revista Literară», în numerele de la 30 Noembrie și 10 Decembrie (numere pe cari le alătur aci) m'au defăimat și calomniat, adăogînd la injuriile triviale ce mi adresează și afirmațiunea că eū am furat una din operele mele — drama «Năpastea» — după o lucrare a unui probabil inchipuit autor maghiar, Kemeny Istvan.

Ca urmare a unei asemenea calomnii, vă rog, domnule Președinte, a cita pe sus numiții domni înaintea Onor. Curții cu Jurași, la cea mai apropiată sesiune, ca să răspunză în fața justiției de pagubele morale și materiale ce mi-au cauzat cu o îndrăzneală ne mai pomenită pînă astă-zî în publicitatea noastră.

Mă înscriu ca parte civilă contra acestor calomniiatori cu suma de lei 20.000.

Primiți, etc.

I. L. Caragiale

Autor dramatic, publicist și comerciant, str. Rotari, 15

Probabil că d. Scaion va susține că și această petiție e un plagiat odios, dovadă că cuvintele «primiți, etc.» precum

și «mă înscriu ca parte civilă» sunt copiate aidoma după mai multe petiții cari se pot vedea ori-cînd la Palatul Justiției.

Să te ferească Dumnezeu să ajungi pardon, ca Caion! Mare năpastă a căzut pe . . . . .¹⁾ lui.

O CRUDĂ RĂZBUNARE

— Ce are cu tine dragă Costică, șnapanul cela de Popescu?

— De ce mă 'ntrebi?

— Pentru-că, adineaori, în plină cafenea, te 'njura ca la ușa cortului.

— Ce spunea de mine?

— Că ești un prost.

— Și pe urmă?

— Și un stricat.

— Numai atît?

— Ba da. Mai zicea că . . .

Și începui să-i povestesc amicului Costică toate insultele pe cari Popescu le debitase pe contul lui.

După ce isprăviui, Costică își luă pă-

1) Cele cinci puncte sunt menite să înlocuiască cuvîntul «capul» pe care nu-l putem întrebuița fiind vorba de d. Caion.

Nota Redacției.

lăria și bastonul și o șterse repede pe ușă, strigînd:

— Mă duc să mă răzbun!

Eū am rămas acasă, așteptînd să se întoarcă, spre a afla ce s'a întimplat. Mi-era mare milă de Popescu, cînd mă gindeam ce'l așteaptă, căci știeam pe Costică un temperament foarte violent.

În sfîrșit, Costică se întoarse-acasă. Îl întreb nerăbdător:

— Te-ai întilnit cu Popescu?

— De sigur.

— I-ai cerut socoteală și apoi l'ai provocat la duel?

— Nu știi că duelul e oprit de lege?

— Atunci te-ai mulțumit numai să-i tragi cite-va perechi de palme?

— Am găsit un mijloc de răzbunare și mai bun.

— ?

— M'am imprumutat de la el cu doi poli.

POȘTA ADMINISTRAȚIEI

Toate persoanele cari doresc să și procure numere vechi, sunt rugate să trimită mai întii costul lor prin mărci poștale.

AMORUL UNUI LICEAN

Oral n'ai vrut să mi dai răspunsul,
Cînd te ntrebai de mă iubești;
In scris ți-l cer astăzi, crudelo,
De vrei să nu mă prăpădești.

Adună ntreaga ta simțire,
Mă pedepsește, sunt supus:
Dar nu uita că ntr'un bimestru
Din scoarța n scoarța m'ai tradus.

Aș vrea ngenuchi să-ți cer iubirea
O viață ntreagă să te ascult;
Să nu mi ceri însă nici-odată
Să mă retrag, că mi ceri prea mult.

Și ca o ultimă ndurare,
La «rendez-vous» să nu mi lipsești
Căci nu ți voi motiva absența
Și n urmă ai să te căești.

Decaro.

CULMEA PRECAUȚIUNEI

Amicul meu Palavragiopol este de-o discrețiune fără seamăn și grozav de prudent.

Cînd îți destăinuște el cite-un mare secret, să știi că te pune să juri de zece ori că vei păstra taina cu sfințenie.

Amicul Palavragiopol nu știe ce însemnează cuvîntul mister. El află tot, tot ce se vorbește, ce se face și chiar ce se cugetă în cercurile politice, financiare, artistice, etc.

Deunăzi, pătrunse ca o vijelie în odaia mea, spunându-mi:

— Am să ți divulg ceva de mare senzație! Dar să știi că o să rămii paf!
Aerul lui misterios îmi ațîță grozav curiozitatea.

Amicul Palavragiopol, adaogă:

— Dar te rog să...
— E de prisos ori-ce recomandatie, n'o să mă duc să bat toba n piață.
— Să fii mut ca mormîntul.
— Ca un pește!
— Parol?
— Pe spada strămoșului meu mort în cruciada doua!
— Bine, îți voi spune.

Zicînd aceste cuvinte, amicul Palavragiopol își lipi degetul arătător de buze recomandîndu-mi din nou discrețiunea printr'un «psst!» îndelungat, apoi mergînd în virful picioarelor se duse și învîrti cheia de două ori în ușa și lăsă storurile la ferestre.

— Hei, dar spune-mi odată omule! exclamă eu intrigat și plictisit în aceeași vreme.

— Stai. O bună precauțiune nu-i nici odată de prisos.

Și, spre marea mi uluială, Palavragiopol își descălță ghetetele, le închise într'un dulap, apoi numai în ciorapi se

apropie de mine și îmi șopti la ureche foarte încet o știre de mare senzație pe care o citisem în gazetele de-acum patru zile.

După ce mi comunică teribilu-i secret, îl întrebai:

— Dar ia spune mi de ce te descălțași și ți virși ghetetele în dulap!

— De ce? Nu ntelegi? Ghetetele au urechi, amicul meu, și e bine să fim prudenți! răspunse foarte grav Palavragiopol.

Jorj Delamizil.

SIMPATIILE NOASTRE

MIRCEA G. PETRESCU

Cînd veți vedea la Palatul Justiției un june cu căciula de astrahan țuguită à la răposatul Chebapcea și însoțit ca o umbră de un cetățean care poartă un ghiozdan la subsuoră, impricinați și impricinate, dați fuga la el și incredințați-l fără teamă focul ce aveți pe inimi.

E avocatul Mircea G. Petrescu însoțit de distinsul său secretar Vasile.

Să mai reamintim trecutul acestui tînăr de valoare?

Dar ș'acum vibrează pedestalul statuei lui Mihail Viteazul sub impresia discursurilor ce Mircea rostea ca student! Dar ș'acum își fac cruce Tulcenii cari încă nu se pot dumeri cum poate cine-va să fie măcar o zi primar la Tulcea și să nu se îmbogățească, și să nu aibă pufușor pe botișor, fenomen realizat de Mircea!

Dar cine nu știe că Mircea, tot în calitate de primar al Tulcei, a dărîmat o moară rusească, sfidînd chiar furia colosului de la Nord, pentru că în locul ei să se înalțe astăzi falnic monumentul comemorativ al anexării Dobrogei!

Aceste pagini mărețe din cartea vieții lui vor pune de sigur în istorie pe Mircea G. Petrescu, dacă nu alături de Mircea cel bătrîn, în tot cazul p'aci-paci.

Astăzi Mircea G. Petrescu, precum în mitologie Atlas ținea pămîntul, ține în spinare povara unei clientele formidabile.

A spune pe cîți bandiți i-a scăpat de ocnă elocvența lui; cîtor oameni onești încurcați în procese nu le-a scos știința lui

juridică dreptatea la suprafață cum iesă untdelemnul d'asupra apei; a înșira aici toate succesele repurtate de Mircea ca avocat, ar însemna să nu mă isprăvim pînă miine și să scoatem „Zeflemeaua” în douăzeci de pagini, ceea-ce — sinceramente și francamente—nu ne convine.

Deci punct, și vivat Mircea!

Al. Kolyk

APELUL D-LUI STRĂMBEANU

Printre candidații la recenta alegere din Craiova a fost, ca independent, și d. Charisiu Strămbeanu.

Regretăm că acest valoros fiu al Craiovei nu a fost ales, căci—judecînd după apelul ce a imprimat și a adresat alegătorilor colegiului II—ar fi avut o activitate foarte interesantă în Cameră.

Iată cum se recomandă d. Charisiu Strămbeanu în acest apel:

Mă cunoașteți sunt iubitul vostru concetățean, care am manifestat tot-d-a-una iubirea pentru voi, disprețul pentru oamenii mici de suflet, iubirea de nație și popor, sacrificarea intereselor personale, pentru binele vostru, ajutorarea pentru cei slabi și pedepsirea celor nedrepti și lacomi, și vă rog cu mina pe conștiința și cu generositatea ce mă caracteriză, care am luptat de la nascerea mea numai pentru adevăr și lumina și nu am cedat nici o dată lingușirii și demeritului, fiind urmat de precepte laudabile, sincere și echitabile, nevoind a mă face instrument al nici unui partid ci urmînd calea cea dreapta desinteresată și laborioasă cum am dat dovezi în consiliul județean cînd am fost ales ca consilier, cautînd a mi face datoria și aparînd interesele d-voastră și dînd dovezi de corectitudine și munca, iar nu de slăbiciune.

Acesta a fost și este d. Charisiu Strămbeanu. Ce-ar fi fost d-sa în Cameră, ne spune însuși la sfîrșitul apelului:

Ca om încercat în politica și neabătut în principiile ce mă calauzesc, doresc binele d-v.; voi fi ca Caius Mucius Scevola care a preferat arderea mîini, pentru că a făcut o greșeală de a împușcat pe secretarul lui Persena în locul celui culpabil; voi fi un Aristide pentru drepturile noastre care și a scris numele pe o scoică și a fost trimis în exil, fără să voiască reul țeret sale. Voi lupta fara preget contribuînd cu cuvîntu și prin scrieri pentru înalțarea României, mulțimîndu-mă a munci pe tărîm cultural și formînd o universitate populară în Craiova Cetatea Banilor, pentru ca tinerimea studioasă lipsita de mijloace să și poata capăta cunoștințele universitare fiind ajutat în opera mea de tot ce e mai cult și loial.

Cu alte cuvinte, dacă ar fi fost ales, d. Charisiu Strămbeanu își lua angajamentul solemn să realizeze următorul program:

1) Să înființeze o universitate la Craiova, și poate—cine știe—chiar un al doilea pod peste Dunăre în acelaș oraș.

2) Se mai angaja să și arză o mină și iarăși poate, cine știe, să și scoată ș'un ochi ca să l întreacă pe Mucius Scevola.

3) Să și inserie numele pe o scoică.
(Să te cheme Strămbeanu și să imitezî pe dreptul Aristide!)

Ei bine, care deputat a mai făcut așa ceva? Și totuși, d. Charisiu Strămbeanu a căzut în alegere. O ingratitudine, numele tău este Craiova!

Delacoperativa.

CEASORNICUL FATAL

— MONORIMĂ —

Cumpărasem un ceasornic cu deșteptător odată,
 Și cu el la subțioară, în cutia-i delicată,
 Mă 'ndreptam spre locuința-mi, într'o stradă depărtată.
 Mă gindeam la trădătoarea mea amantă, blestemată,
 Ce fugise cu vecinul .. Luna, faclă nemișcată,
 De-o puzderie de stele sclipitoare 'nconjurată,
 Umplea totul de lumină. La un colț de stradă, iată
 Că zăresc o domnișoară cu o talie turbată,
 Ce 'naintea mea, în grabă mare merge. Eă îndată,
 După cum 'mi e obiceiul și-a mea fire zvăpăiată,
 O pisez la nemurire, cu o vervă nesecată.
 «Ești frumoasă, răpitoare, domnișoară adorată;
 «Cu a lor palidă privire, ochi-ți blinzi și verzi, pe dată
 «M'au pătruns adine în suflet c'o putere fermecată,

«Și-o iubire fără margini m'ă cuprins făptura toată.
 «O, te rog, îndurătoare și miloasă te arată
 «Doar c'o vorbă potolește inima-mi 'nvăpăiată»...
 Domnișoara nu răspunde. Rece, neînduplecată,
 Iși urmează în tăcere calea sa, și nici nu eată
 La cuvintele-mi alese și la mura-mi dezolată.
 De-a ei crudă nepăsare. «Te implor de astă dată,
 «Fii mai bună domnișoară; inima mi-e 'nsingerată
 «De un chin fără de margini, de-o durere ce arată
 «Că» ... — Un țiruit sinistru și prelung răsuni 'ndată.
 De imi tae cuvintărea și pornirea mi 'nfocată...
 Blestematul de ceasornic! Soartă crudă și ingrată!
 Rușinat sâr într'o birje ce trecea neocupată...
 ...Iar în urmă-mi ride 'n hohot domnișoara adorată.

Miramar.

ALEGEREA GENERALULUI BUDIȘTEANU

Nouă destăinuiră în Camera

Reușita generalului Budișteanu la Brăila nu a surprins pe nimeni: în tot-d'auna, sub regimul liberal, ciomagul a triumfat în alegeri

Bucură-se acum brăilenii, căci generalul Budișteanu are intenția să facă noi și patriotice destăinuiră în parlament asupra armamentului țării. Intre altele, aflăm că va declara în plină ședință a Camerei că tunurile Krupp ale armatei noastre nu sunt înzestrate cu bombe ci cu mingii de gumelastic, iar caii cavaleriei sunt cumpărați de la menajeră Braun unde erau destinați pentru hrana animalelor.

Entuziasmul alegătorilor

După proclamarea rezultatului alegerii, generalul Budișteanu a fost obiectul unei foarte spontane manifestări de simpatie.

În acest scop, primarul Moiescu a avut grija să ceară, cu două zile înainte, oare-cari sume de la norocosul candidat, pentru a provoca entuziasmul cetățenilor.

Trebuie să recunoaștem că d. Moiescu, a întrecut pe tizul său din Biblie.

În adevăr, pe cind anticul Moise lovind cu ciomagul în stincă a făcut să țighească apa cu care a adăpat poporul; modernul Moiescu, tot cu ajutorul unui ciomag, a făcut să curgă mai multe vedre de vin, spre marea bucurie a norodului.

Telegrama d-lui Cociaș

După cum se știe, d. Cociaș, marele elector al Brăilei, nu a luat parte la alegeri, de oare-ce în momentul de față se găsește la Paris.

De acolo a trimis următoarea telegramă:

General Budișteanu
 Brăila.

În ciuda celor cari vor să pescuiască în apă turbure, ai reușit. De altminteri de la început am spus: să crap eă de

n'o reuși. Dacă profeția mea nu s'ar fi realizat, m'aș fi sbătut de durere ca un pește pe uscat, că grozav mi-ar fi scăzut pestigiul în fața guvernului.

Cociaș.

pr. conf. K. Racudy.

DRAGOSTEA NOASTRA PENTRU ARTA

Unii băcani din București au un mijloc foarte ingenios de-a atrage mușterii.

Pe la orele 12, cind prăvălia este plină cu aperitiviști, odată l'auzi pe patron că strigă de la tejghea către unul din «băeții» săi:

— A dus cine-va icrele cele la d. baron von Vaxensnapt de la legatia germană?

Iar funcționarul comercial, bine dressat, răspunde:

— Da, le-a dus, dar vinul comandat de d. Lahovary nu s'a trimes încă.

— Să se trimeată numai de cit și, cu ocazia asta, să se ducă unul și la palatul de la Cotroceni cu contul.

.. Acest dialog, în care nu se schimbă de cit numele proprii, nume cari aparțin tot-d'auna celor mai simandicoase personaje din Capitală, l'am auzit de nenumărate ori. Și clienții, cari nu sunt în curent cu acest șiretlic, își zic de sigur în sinea lor:

— Bre, dar nobili mușterii are băcanul Cutare, trebuie să aibă deci și marfă bună!...

De altminteri, eficacitatea acestui gen de reclamă este atit de recunoscută, în cit, de cit-va timp, tinde să se introducă și în artă.

Nu fără mihnire am văzut zilele trecute niște afișe anunțind un concert de adio al celebrei noastre dive Elena Teodorini, afișe de-a curmezisul cărora sta tipărit cu litere roșii bătaoăre la ochi că va azista și M. S. Regina.

Așa au ajuns se vede lucrurile la noi că publicul nu se duce la teatru ca să asculte frumosul glas al Teodorinei, ci ca să caște gura la loja regală.

Am observat că, ori de cite ori se

vestește prin ziare că un membru al familiei regale va azista la reprezentăție, ca prin farmec, sala — în special benoarele — se umple cu lume — în special cu fete boeresti.

Chestiunea crizei cumplite ce bintue arta la noi se simplifică deci.

Pentru ca teatrul să meargă bine, nu e altă soluție de cit ca în fie-care seară să aziste cine-vă de la Palat; literații n'au de cit să anunțe pe coperta volumelor lor că Regele, Regina, ori Principii au cumpărat un exemplar, și marfa lor intelectuală se va vinde ca piinea caldă.

Toți snobii din lumea mare, toți sateliții cari gravitează în jurul Palatului, se vor grăbi să facă act de mare devotament dinastic ducându-ne la teatru ori citind ce se scrie 'n rominește.

După reprezentăție, nobila madame Chose își împărtășește ast-l'el distinsei madame Machin impresiunile-i artistice:

— Ai văzut, ma chère, Regina 'era îmbrăcată național.

— Da, dar avea la git o garnitură de dantelă de Bruxelles.

— Mi se pare că ne-a remarcat.

— Se uită mereu la loja noastră. În schimb, cette pauvre Didi sunt sigură că i-a făcut o impresie tout à fait ridicule avec son chapeau și caraghios.

— Quelle pimbèche mon Dieu!

...Iar despre artiști și despre piesă, șarmantele noastre dame nici pomeneală.

În bălcii, comediantii atrag pe Nea Cască-gură strigând:

— Intrați domnilor, veți vedea înăuntru pe omul cu două nasuri și elefantul care dansează într'un picior pe sirmă!

La Teatrul Național ar trebui ca 'n fie-care seară să se urce Montăureanu afară sus pe terasă, dimpreună cu toboșarul din orchestră, și să strige:

— Pofțiți, doamnelor și domnilor, la reprezentăția de astăseară vă azista, pentru prima oară în acest oraș, vizitiul Palatului!

Și dacă n'o da buzna onor. p. t. public ca la urs cu coadă, să mi ziceți cuțu.

Șandernagor.

D. O. H. Rolling, Președintele Societății
amploniaților comerciali (internaționali) din Braila.

PUS LA REZON

O cucoană tină și distinsă se urecă în-
tr'un vagon de clasa ntiia în care se găseau
deja ciif-va minorii obraznici.

Unul dintre ei scoase o havană și, tocmăi
după ce o aprinse, găsi cu cale să întrebe pe
cucoană:

— Doamnă, oare fumul de țigare vă dis-
place?

— Nu știu domnule, răspuse calmă cu-
coana, niciodată nu s'a fumat în fața mea.

DIN BORBOAȚELE VISTAVOILOR

Un ofițer către ordonanța sa:

— Măi Ghiță, na doi franci, du-te
la băcan și cumpără-mi d'un franc sa-
lam și d'un franc icre negre.

— Înțeles, s' trăiți.

Peste cinci minute, vistavoiful se'n-
toarce:

— S' trăiți don sublocotenent n'am în-
țeles bine: dă care franc să cumpăr sa-
lam și dă care franc să cumpăr icre?

...
Căpitanul Pintenopol, în ziua de Sfinta
Maria, își aduse aminte că trebuie să fe-
licite pe amica sa madam Mari Vasilescu.

Luă o foaie de hirtie, scrise pe ea o-
bicinuitele «sincere felicitări», apoi își
chemă ordonanța și-i zise:

— Du-te cu telegrama asta, na optzeci
de bani și cere recipiza.

Ordonanța pleacă și revine peste o
jumătate oră.

— Ai dus telegrama-mă?

— Am dus-o s' trăiți, i-am dat-o chiar
cucoani, da n'a vrut de loc să primească
paralele și să'mi dea recipistă, 'cea că
pentru mneata e gratis!

...Pasă-mi-te, deșteptul vistavoii, în
loc să ducă depeșa la oficiul telegrafic,
o dusese chiar la madam Mari Vasilescu!?

E de prisos să vă mai spun că bie-
tul căpitan, desperat, i-a mutat imediat
fălcile în interes de serviciu.

...
— Tănase, miine dimineață am treabă
la cazarmă, să mă scoli la ora 8!

— Înțeles, don colonel

A doua zi, colonelul se deșteptă la
ora 9 și jumătate.

— Bine mă imbecilule, ce ți-am spus
eu aseară!

— S' trăiți don colonel, n'am îndrăz-
nit să vii să vă scol, mi-era frică să nu
mă bateți; am așteptat să mă chemați
d-voastră ca să vă deștept din somn!

Cazon.

DOI ARTIȘTI

I

Iarna — mult doritul oaspe —

Ne-a sosit din lumii străine

Și pe doi artiști celebri

Ea adusu-ne-a cu sine.

Pictor peisagist e'ntiul,

Cel de-al doilea-i muzicant;

Crivățul se chiamă primul,

Geru-i botezat cel-l-ant.

Și s'a pus pe lucru Gerul

Cu-a lui degete măiestre

Inceput-a să picteze

Flori și arbori pe fereste.

Nici Da Vinci, nici Murillo,

Nici superbul Rafael

N'a avut cind-va atita

Dibăcie în penel.

În întreaga lume fără

De pereche e pictatu-i!

Este plin d'un așa farmec

Și atit de minunatu-i,

În cit apele, văzindu-l,

Au căzut în sfint extaz

Și'nghietară de uimire

Apele'n isvor și iaz;

Iar calici lung se uită

Nu știu cum să-l mai admire:

Bat din palme și își freacă

Minile... de mulțumire.

II

Crivățul — căci rindu-i vine —

A cînta, frumos, începe

O superbă simfonie

A lui Verdi Giuseppe.

Sare — apoi la o sonată

A lui Mendelssohn Bartholdy

Flautul lui e ici vioară.

Ici trompetă de heroldy.

Și cu-atita farmec zice,

Cîntă cu atita foc,

Că se 'ncepe de odată

În întreaga fire-un joc:

Joacă foile uscate

Ș'un bătrîn coperămint

Dezertind de pe-o cocioabă

Trage-o horă pe pămînt.

Și în aer, joacă fulgii

De zăpadă, ușurei.

Joacă ntr'una; iar desculții

Pe jucat se pun și ei.

B. Lăzăreanu

O VOCE IMPARȚIALĂ

Cu imparțialitatea ce ne caracteriză, re-
producem următorul genial articolăș din No.
1, anul al II-lea, al eminenței reviste *Romi-
nia Ilustrată*, pusă sub direcțiunea talenta-
tului nostru confrate d. George Rădulescu,
revistă pe care-o recomandăm călduros con-
temporanilor noștri:

«Ahturi și Ofuri, *culegere de versuri umo-
ristice de G. Ranetti*. Acest volum, pereche ge-
menă a lucrării *De Inimă Albastră*, e o doctorie
pentru cititorii cari suferă de spleen.

Umor, filosofie, satiră — talentul acesta ciudat
găsește mijlocul să rîză și să te facă să rîzi de
momente psihologice cari prezentate de un poet
mai puțin bine înzestrat n'ar putea preta nici de
cum la glumă și ca toți scriitorii de rasă, autorul
Ahturilor și Ofurilor povestește cu așa vervă și cu
atita natural în cit și se pare că spune lucruri a
cărora formă era turnată gata și nu întimpinat
nici o dificultate pentru a fi istorisite.

Dragoștea Ideală a lui Ranetti este o bucată
ideală; *Iasmakul Falmei* e o poemă turcească în-
cercată de atribute potrivite și înălțată de parfum
oriental, capo d'operă a genului; iar *Eroii lui
Shakespeare* constituie cea mai fericită parodie a
incrunatului tragedian englez.

Dacă greutățile luptei pentru existență n'ar
ciupi cite o dată singeros muza sburdălnică a
lui Ranetti, talentul acesta ar ajunge la o des-
voltare pe care o ating puțin din scriitorii streini
a căror valoare ne am deprins s'o socotim in-
contestabilă».

Noi nu vom mai adăoga nimic la această
scurtă dar bine simțită apologie.

Tot ce mai putem spune e că volumul
Ahturi și Ofuri se găsește de vinzare și la
redacția ziarului «Zeflemeaua» și 'și'l poate
procura ori-cine — indiferent de sex, religie,
naționalitate sau culoare politică — trimițin-
du-ne în mărci poștale suma de 1 leu și
50 bani.

„ZEFLEMEAUA“ IN PROVINCIE

Ploesți

Privește palida fecioară melancolic:

E așa tîrziu și nu mai pică f-unu!...

Dar n'apucă să zică înc'o vorbă

Și iacă bate la No. 1.

Cine să fie? Oare Rădulescu să fi căzut
victima vre-unei idei geniale pe care vrea s'o
împartăsească și haremului de la Central?
Sau misteriosul Lipianu caută adăpost sub
onorabila instituție a lui Stifler? Mister! Dar
iată că pe zidurile prăvăliei lui nea Temelie
se desenează fantastic o umbră. Este el, e
Alecuintesenta răciturii romin care e la sine
acasă învăluit în tenebrele nopții bătînd fără
ritm asfaltul pieții Legumelor! Mă îndreptez
fricos către făptura cu umbră, dar n'apuc să
scot un cuvînt cînd mă văd apucat ca în niște
lanțuri de brațele unei ființe delicate care
mă urmărea pe la spate de cînd părăsisem
hanul lui Stifler.

Voiam să țip, să cer ajutor, dar nu știu de
ce nu puteam să scot nici un sunet din gură.
Și în fața mea Alecuintesenta se strimba de ris. De
odată amicul meu abia ținîndu-și risul imi
șoptește la ureche: trebuie să fie Valvina!

O, mia caro, mia dolce Valvina,
Io ti amo come ma giardina;
De și ar trebui să zie giardino
Dar vezi că nu's Italiano assai fino!

O trăsură ne transportară acasă și cînd a fost la pont, ca dracu, vazurăm c'am fost trași pe sfoară de Poslug care furase pentru două ore rochile Valvinei.

Alte noutăți nu cunosc fiind-că de cînd sunt sub jugul hainei cazone, nu mi-e ertat a mă amesteca cu țivilii. Ași putea în schimb să dau în «Zeflemeaua» cite-va erochiuri dar, mi-e că se se supără Fudulache, și n'ași vrea în ruptul capului să nu-l bea ceva tocmăi de Ignat cînd este onomastica Dumnisale.

Apropos: întrebăm neintenționat pe Nae Supă cînd ia în antrepriză versurile lui Bibi? Său nea Stan Blegeanu și-a luat și însărcinarea de editor. În cazul acesta Ploeștenii nu vor fi lipsiți de spectacol de zilele Crăciunului. Alivoar.

Calamburopol.

Posta mea: Bibi și David, sono incaszarmato. Scrieți-mi!

C.

Slatina

VACANȚE

D'acum orașul începe iar să ridă
Și fetele să fie mai cochete.
Și auz rezon, căci tinerii cu plete
Re'ntorși, acum încep să stea la pindă.

Pe sub ferestre unii cînt euplete
Voind ca ast-fel lumea să-î audă,
Nențe'egînd că lira lor e surdă
Și Gest, ștregar, îi toarnă prin sonete.

La bal îi vezi acum în păr cu toții
Cum ei s'adună cîmplotind conchiste,
Frumosului buchet de baletiste.

Mereu glumesc, pe fete punînd sorții.
În tur de vals flirtează ca și hoții
Din cap le curge sudoarea n'batiste...

Gest.

Tirgu-Oena

Domnule Director,

Mă asociez din inimă a mulțumi alături
cu confrății din Capitală veterinarului local
Hidrokefal, căci de la aparițiunea d-sale în
turba noastră, febra aftoasă s'a întins și la oam-
neni, așa că subsemnatul, care pînă eră mă
plingiam că e epidemie de sănătate, acum
nu mai pot dovedi clientela! M'am și decis
a'mi comanda un automobil cu care sper a
alerga mai curînd la numeroșii mei afoși!
Voi pune în fruntea automobilului steagul ce
am de pe cîmpurile Bulgariei.

Primiți, vă rog, etc.

Alexandru Crețu
Doctor în medicină și chirurgie
de la facultatea din Torino
Cavaler al Coroanei României
și a mai multor ordine
Medic al căilor ferate.

ILUZII PIERDUTE

O! cum apar! așa 'nainte-mi,
Cochet-o cu suris discret,
Transportul burgheza-mi muză în templu
Transcendentalului poet.

Îi puț în mină harpă de-aur
Ș'o porți prin labirintul sfînt;
Iar eă poet de contrabandă
În urma ei cu dor m'avînt.

Și 'ți cînt în lirice accente
Sublimul pěr, frumoși-ți ochi.
Clipitul genelor, surisul
Și foșnetul drăguței rochi.

Dar tu, madonă infernală,
Sdrobești avîntu-mi de poet,
Zicându-mi: «Nu 'mi trebuț palavre,
Ci... pălărie și corset!»

Decaro.

DISCURS CAZON

Azi se face la Galați alegerea la care
candidează cei trei generali: Pilat, La-
hovary și Scheletti.

Aflăm că unul dintre generali—al cărui
nume ne scapă deocamdată—a ținut a-
legătorilor următorul cazon discurs:

«Domnilor alegători,

«Soldat devotat al partidului meu și,
aș putea zice, fruntaș al țării, promit
să secondez ca un fidel aghiotant pe ve-
neratul meu șef și să intru în foc ori
cînd va da semnalul de luptă. Fiți si-
guri că nu voi dezerta de la postul
meu și voi rămîne sentinela credin-
cioasă a drepturilor d-voastră. Așa dar,
cetățeni, veniți pe căprării și dați asalt
urnei pentru ca victoria să fie a noastră!»

CADOURILE „ZEFLEMELEI”

Concurenții la Premiile No. 12

București: D-ra Irma Barbulescu, d-nii G. Vintilescu, Fevronie Christescu, Mirpan, Gene-
col minorul, Victor Magura, Miramar, Nicolae
Georgescu, N. V. Virgolici, Iveg, I. Ranetescu,
Delabeiu, R. Argintaru, d-na Maria Botea, d-ra
Sophie Horovitz, d-nii Gh. Poltzer, Victor Foc-
șan, farmacist, Costică Florescu, N. Mușat, I.
Guliano, C. Ionescu, I. Vlădoianu, Ion P. Herța,
Anton Constantinescu, Alex. Paraschivescu, d-ra
Eatherine Ebervein, d-nii C. N. C., Puff, stu-
dent în medicină, Mecenet, George M. Moiescu.

Pitești: D. Emil Al. Furduescu, Victor Pur-
căreanu, student în drept.

Brăila: D-nii Nichipercea cu gambetă, Radian
N. Dumitriu, C. V. Popescu, d-ra Regina Kas-
van, d. Samy Horovitz, Emil Liebreich.

Tirgoviște: D-na Zica.
Focșani: D-na Elena Gheorghiu, d-nii P.
Roman, S. H. Wechsler.

Iași: D-nii Alexandru Simionescu
Tirgu-Oena: D. Ioseph Krămer.
Gara Vintileanca: D. Stelică Nestorescu.
Ploești: D-nii Lazăr Rainștain, Malvai.
Gara Miroși: Mișu Băiatu din Pitești.

Adjud: D. Marcu Cohn.
Mărăsești: D-na Anica I. Constantinescu.
Giurgiu: D. Ion V. Dumitriu.
Tirgu Jiu: D-ra Cecilia P. Barbulescu.
Galați: D. Ștefan Mușat.
Birlad: D-nii Mitică farmacist, George I.
Iacob, Isidor Juster (Dacia România).
Gara Prahova: D. Vasilescu Olteanu.
Tirgu Neamț: D-na Marie Roma.
Roman: D. A. Mustea.
Husi: D. L. Laxer.
Dorohoi: D. Traian Alexandru Franc, stu-
dent.
Buzău: D. S. Rădulescu.

CÎȘTIGATORII

Au fost favorizați de noroc:
1) D. M. Mușat, strada Tunari 19, București,
care a cîștigat volumul «Moș Teaca» de Anton
Bacalbașa.
2) Abonatul nostru d. P. Liciu, artist de la
Teatrul Național, care a cîștigat un cuțit de pen-
tru tăiat hirtie.
3) D. George I. Iacob din Birlad care a cîș-
tigat volumul «Jianu» poem dramatic de d-nii
Dușescu și Leonescu.

Premiile numărului 13

Administrațiunea ziarului „Zeflemeaua” oferă
abonaților și cititorilor următoarele premii pen-
tru numărul de Crăciun:

1) O admirabilă caricatură în culori (aquarela)
reprezentînd pe d. General Manu în atitudinea
lui Napoleon Bonaparte la Waterloo.
2) Una sticlă mare infundată de vin Ștyrbey,
calitate extra-fina, din pivnițele Berăriei Coope-
rative.
3) Un volum de «Strofe și apostrofe».

**D-nii librării și debitanți de ziare din
provincie sunt rugați să ne anunțe la
vreme în caz cînd numărul foilor tri-
mese nu este suficient.**

A apărut volumul:

AHTURI ȘI OFURI

Poezii glumețe de

GEORGE RANETTI

cu o copertă ilustrată de N. Mantu și cu o pre-
față de Anton Bacalbașa.

Prețul 1 Leu și 50 bani

În București se găsește de vînzare la: «L'In-
dépendance Roumaine» și la librăriile Socce
și Alcalay.

A apărut volumul:

SPRE INFINIT

Versuri de d-ra Maria Popescu

Îl recomandăm călduros cititorilor.

Au apărut:

WISE ȘI LACRĂMI, poezii de Florian
I. Becescu.

RĂTĂCIRE, roman de Ioan Adam.

Le recomandăm cititorilor.

**Rugăm pe d-nii corespondenți
din provincie, cari au rămas în
întîrziere cu achitarea comptu-
rilor, să se grăbească cu trime-
terea lor.**

BUN

PENTRU CADOURILE „ZEFLEMELEI” No. 13

In fie-care zi între orele 11 dimineața și 3 d. a., se servește în **BERARIA COOPERATIVA** (Piața Teatrului) și mâncări calde preparate de un maestru bucătar înadins angajat. Numai cu un leu se poate dețina excelent. — În această modestă sumă intră două feluri de mâncare, un pahar de neîntrecută bere de Oppler, sau o sticlă de vin de Drăgășani, alb sau roșu, după preferința consumatorului.

MUȘTAR DIAFAN
ȘI CU
MUȘTULET

DIN FABRICA DE LA FILARET

STAICOVICI

De vânzare la toate magazinele principale

DEPOSITUL GENERAL

Depoul de conserve: **STAICOVICI**

STR. REGALĂ, 11 bis.

UN MAGASIN IDEAL

Voiți voi cu puține spese
Să consumați delicatețe?
Adresa primilor băcani
E: **DRAGOMIR & DELATEIȘANI!**

Doriți ca dind puțin lei noui
Să înecați ori-ce nevoi
Intr'un bun vin de Drăgășani?
Tot **DRAGOMIR & DELATEIȘANI!**

Din cauză că'n țară-i criză
«Eftin și bun» au ca deviză;
Haideti deci nobili gentelmani
La **DRAGOMIR & DELATEIȘANI!**

CEREȚI

CONSERVELE
STAICOVICI

D. N. DAVIDESCU

Fost Procuror pe lângă Trib. Ilfov

AVOCAT

S'a mutat, — Str. Olari No. 6

BUCUREȘCI

MEDALIA DE ARGINT

CEA MAI MARE RECOMPENSĂ ACORDATĂ

Produselor farmaceutice

ROMÂNE

LA EXPOZITIA DIN PARIS

1900

A.

OVULE ȘI SUPOSITOARE

DE

GLICERINA SOLIDIFICATA

(singurele aprobate de cons. sanitar superior)

FARMACIA
ALTĂN

FURNISORUL
Curței Princiare

STRADA BATIȘTE
BUCUREȘCI

INSTALAȚIUNE SPECIALĂ
PENTRU
OXIGEN

LABORATOR SPECIAL
PENTRU
— ANALISE DE URINA —

„**DROGHERIA UNIVERSALA**”

TOMA BRĂTULESCU

București, — Calea Griviței No. 145, — București

RECOMANDA

REGINA ȘI IDEAL

CEA MAI BUNA APĂ ȘI PASTĂ DENTIFRICE

Flaconul 1 Leu și cutia 75 Bani

MAGASINUL DE COLONIALE ȘI DELICATESE

S. G. ȘERBANESCU

— Calea Victoriei, colț cu Str. Regală —

ORIGINALE ROMURI DE BREMEN

ASORTIMENT DE BISCUȚI

ADEVĂRATE ICRE NEGRE DE TAIGAN

Cea mai bună

SUNCĂ DE PRAGA

Localul cel mai recomandat pentru întâlnire la aperitive

VINURI DE DESERT

VINURI TONICE

VINURI DE MASĂ

ȘI SINGURUL DEPOSIT AL TUTULOR

MARCILOR DE CHAMPAGNE

DUPĂ TEATRU, DUPĂ OPERĂ, DUPĂ CONCERTE, TOATĂ LUMEA IȘI DĂ

„RENDEZ-VOUS”

LA

BERARIA

COOPERATIVA

— PIAȚA TEATRULUI —

Și cu drept cuvint, căci: excelentele mâncări reci, berea Oppler (Peleş) de calitate superioară, vinurile delicioase precum și conștiințiozitatea prețurilor și serviciului acestei berării împacă gusturile clientelei celei mai exigente.